

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษานั้นนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อความหมายของมนุษย์ นอกจากภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติแล้ว ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาที่จำเป็นต้องเรียนรู้ อีกภาษาหนึ่ง เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล และในปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษได้ทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของการสื่อสารคมนาคม ทำให้คนไทยจำเป็นต้องติดต่อกับชาวต่างประเทศมากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่จำเป็นต่อการศึกษาล่าเรียน ทั้งนี้เพราะหนังสือและตำราเรียนที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการศึกษาค้นคว้า โดยเฉพาะในชั้นอุดมศึกษาในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะเป็นตำราเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้ชนชวายหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอยู่เสมอ เพราะบุคคลเหล่านี้จะต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษที่พอ จึงจะสามารถอ่านตำราเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษได้เข้าใจ เราอาจกล่าวได้ว่าความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษนั้น เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ และคณะ<sup>1</sup> ได้กล่าวถึงเหตุผลที่นักเรียนไทยต้องเรียนภาษาอังกฤษไว้สองประการคือ ประการที่หนึ่ง ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ต้องการจะศึกษาวิชาที่พอไป โดยเฉพาะผู้ที่มุ่งจะเข้าศึกษาในระกั-

---

<sup>1</sup>Boonlua Debyasuvarn, Mayuri Sukawiwat, and Richard B. Noss, Proposals for Improvement of English Instruction in Thailand. (Bangkok: The English Language Center, 1971), p. 3.

มหาวิทยาลัยเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพในอนาคต ประการที่สอง ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่ประสงค์จะประกอบอาชีพที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก เช่น การเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน มัคคุเทศก์ หรือพนักงานในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ เป็นต้น

ในการเรียนการสอนวิชาใด ๆ ก็ตาม ทั้งผู้เรียนและผู้สอนควรจะกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนให้แน่นอน โดยเมื่อพิจารณาถึงการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนและผู้เรียนควรทราบอย่างแน่ชัดว่า ผู้เรียนต้องการศึกษาระชาานั้น ๆ เพื่อจุดมุ่งหมายใด เพราะหากจุดมุ่งหมายในการนำไปใช้ต่างกัน กระบวนการเรียนการสอนตลอดจนสื่อการสอนก็ต้องแตกต่างกันออกไปด้วย นั่นคือ จุดมุ่งหมายในการนำไปใช้ที่ต่างกัน ย่อมทำให้ทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาทั้งสี่ทักษะ อันได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ได้รับการเน้นที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาถึงความจำเป็นในการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ก็อาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนแต่ละกลุ่มไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ความสามารถในทักษะทั้งสี่ประการนี้อย่างเท่าเทียมกัน ผู้เรียนบางกลุ่มอาจต้องการความสามารถในการฟังและพูด บางกลุ่มต้องการความสามารถในการเขียน และบางกลุ่มอาจต้องการความสามารถในการอ่านเอาความเท่านั้น

การเรียนรู้สิ่งใดก็ตามย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนในอันที่จะแสวงหาความรู้ความคิดเพิ่มเติมได้จากหนังสือ ซึ่งเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้จากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ถึงแม้ว่าการเรียนรู้ในปัจจุบันนี้จะได้รับมาจากหลายทางด้วยกัน เช่น การฟังคำบรรยาย การถ่ายทอดโดยใช้โสตทัศนูปกรณ์ แต่หนังสือและตำราเรียนก็ยังนับว่าเป็นแหล่งสำคัญของวิชาความรู้ ซึ่งต้องอาศัยการอ่านเป็นสำคัญ

ดังนั้นเมื่อพิจารณาโดยรายละเอียดถึงทักษะทั้งสี่ในการศึกษาภาษาอังกฤษ ดังได้กล่าวมาแล้ว เราอาจกล่าวได้ว่า การอ่านนั้นนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด และเนื่องจากการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการแสวงหาความรู้ ผู้อ่านมากจึงย่อมได้รับความรู้และ

ประสบการณ์มาก ทำให้มีความคิดเห็นกว้างไกล ทั้งยังได้รับความเพลิดเพลินอีกด้วย นอกจากนี้การอ่านยังเป็นเครื่องมือเบื้องต้นในการศึกษาชั้นสูง และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษนั้นก็นับว่าเป็นทักษะที่สำคัญทั้งสำหรับผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษา และผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ แต่ในหลาย ๆ กรณีเรามักพบว่าความพยายามในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของชะงักงัน ด้วยอุปสรรคอันเกิดขึ้นจากความไม่ชำนาญในทักษะนี้ ซึ่งย่อมเป็นผลกระทบต่อความก้าวหน้าทั้งทางวิชาการและทางอาชีพได้

ลิลเลียน เกรย์ (Lillian Gray)<sup>1</sup> ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า เป้าหมายสูงสุดของครูที่ดีคือการให้นักเรียนได้รับการศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งรวมถึงการช่วยให้เด็กที่เรียนรู้อ่านสนใจในทักษะพื้นฐานทางการอ่าน เด็กที่ไม่ได้รับการสอนอ่านมาอย่างดีในระดับประถม จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ประสบปัญหาในชีวิตหลายด้าน โดยเกรย์ได้สรุปประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้คือ

1. เป็นสิ่งช่วยในการเผชิญกับความจำเป็น [ของชีวิต] (An Aid in Meeting Needs)
2. เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ (A Tool for Vocation)
3. เป็นสิ่งหย่อนใจในยามว่าง (A Pursuit for Leisure Time)
4. เป็นสิ่งช่วยในการหาประสบการณ์เพิ่มเติม (An Aid to Enrichment of Experience)
5. เป็นสิ่งช่วยในการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ (A Tool of Citizenship)
6. เป็นสิ่งช่วยก่อให้เกิดความเบิกบานในจิตใจ (A Source of Spiritual Refreshment)

---

<sup>1</sup>Lillian Gray, Teaching Children to Read, 3d ed. (New York: The Ronald Press Company, 1963), pp. 3-11.

จะเห็นว่าการอ่านนั้นจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน และเมื่อพิจารณาในด้านการศึกษาจะเห็นว่า การอ่านมีความสำคัญตั้งแต่เด็กวัยเริ่มเรียน โดยครูต้องพยายามสอนให้อ่านหนังสือเป็นก่อนสิ่งอื่น เพื่อที่จะได้ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่อไปในภายภาคหน้า

รูธ สเตรง (Ruth Strang)<sup>1</sup> กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านเป็นหนทางสำคัญที่นำไปสู่ความรู้ การอ่านมีความสำคัญต่อทุกวิชา และในสังคมที่ก้าวหน้าในปัจจุบัน การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการที่ความลึ่งที่อ่านอย่างถูกต้องและครบถ้วน

ฟรานซิส พี โรบินสัน และ คักลาส เวเฟิลด์ (Francis P. Robinson and Douglas Waples)<sup>2</sup> กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนรู้เรียนรู้อะไรต่าง ๆ รอบตัว ผลการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ในระดับประถมศึกษาจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งสิ้น ส่วนในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษานั้น ความรู้และเทคนิคในการอ่านยิ่งมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนจำเป็นต้องอ่านตำราเรียนจำนวนมาก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่านอย่างรวดเร็ว และเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี มิฉะนั้นก็อาจจะเสียเปรียบทางการเรียน

---

<sup>1</sup>Ruth Strang, "The Nature of Reading," in Reading: Today and Tomorrow, eds. Amelia Melnik and John Merritt (London: University of London Press in Association with the Open University Press, 1972), p. 67.

<sup>2</sup>Francis P. Robinson and Douglas Waples, "Reading," The World Book Encyclopedia 14(1957): 6816-6822.

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทยนั้น ถ้าจะให้ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนจะต้องอาศัยการอ่านอย่างมาก และยิ่งต้องอ่านหนังสือที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพราะตำราที่ใช้ในระดับอุดมศึกษาที่เป็นภาษาไทยยังมีผู้เขียนรวบรวมไว้น้อยมาก การเรียนการสอนในระดับนี้จึงอาศัยตำราภาษาอังกฤษต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่

อย่างไรก็ตาม แม้วานักการศึกษาต่างก็ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และได้พยายามฝึกฝนทักษะการอ่านของผู้เรียน โดยบรรจุลักษณะวิชานี้เข้าไว้ในหลักสูตรต่าง ๆ แต่กลับปรากฏว่าผู้เรียนยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรในการใช้ทักษะการอ่าน

เอ เอ ทาดรอส (A.A. Tadros)<sup>1</sup> กล่าวว่า ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับครูสอนภาษาคือ การที่ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาหรือเรียบเรียงความคิดของตนเองเขาเป็นรูปเรื่องต่อเนื่อง ไม่ว่าจะโดยการพูดหรือการเขียน ทั้ง ๆ ที่ผู้เรียนเหล่านั้นอาจมีความคิด หรือทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกถามอยู่บ้าง แต่กลับไม่สามารถรวบรวมความคิดเหล่านั้นเข้าด้วยกัน และสร้างข้อความที่ต่อเนื่องและมีคุณค่าในการสื่อความหมาย

แลร์รี่ เซลิงเกอร์, ทอดด์ ทริมเบิล และ หลุยส์ ทริมเบิล (Larry Selinker, Todd Trimble and Louis Trimble)<sup>2</sup> กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษา-

<sup>1</sup>A.A. Tadros, "A Look Beyond the Sentence," English Teaching Forum 2 (April 1976): 12.

<sup>2</sup>Larry Selinker, R.M. Todd Trimble and Louis Trimble, "On Reading English for Science and Technology: Presuppositional Rhetorical Information in the Discourse," in Teaching English for Science and Technology, ed. Jack C. Richards (Singapore:

ต่างประเทศส่วนใหญ่มีปัญหาที่คล้ายคลึงกัน นั่นคือ การไม่สามารถเข้าใจความหมายทั้งหมดในข้อความหนึ่ง ๆ ได้อย่างลึกซึ้ง แม้ว่าเราจะเข้าใจความหมายของคำทั้งหมดในประโยคหรือเข้าใจความหมายของประโยคทุกประโยคในอนุเฉท (paragraph) ปัญหานี้จะปรากฏชัดยิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนซึ่งไม่ใช่เจ้าของภาษาเหล่านี้พยายามที่จะทำความเข้าใจกับบทความยาว ๆ ที่เขียนขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ ความคลาดเคลื่อนในถนัดความเข้าใจข้อมูลที่แฝงอยู่นี้ มาจากการที่ผู้เรียนขาดความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่มีข้อมูล เชื่อมโยงและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

เอ เอ ทาดรอส (A.A. Tadros)<sup>1</sup> สรุปถึงมูลเหตุของปัญหานี้ว่า ปัญหานี้ไม่ได้เกิดขึ้นจากการขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ แม้ว่าปัญหาเรื่องไวยากรณ์อาจมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่บ้าง แต่มูลเหตุของปัญหาเหล่านี้มาจากการที่ผู้เรียนขาดความสามารถในการรวมประโยคต่าง ๆ ในบทอ่าน เขาเป็นข้อความที่มีจุดมุ่งหมายเดียว และมีคุณค่าในการสื่อความหมาย

เราจึงอาจกล่าวได้ว่า ปัญหาที่สำคัญของครูสอนภาษาอังกฤษ คือการพยายามทำให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความที่ตนกำลังอ่าน โดยครูต้องพยายามชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่าประโยคแต่ละประโยคนั้นไม่ได้ลอยอย่างโดดเดี่ยว นั่นคือ ประโยคหนึ่งต้องมีความคมอีกประโยคหนึ่งเสมอ ผู้อ่านหรือผู้ฟังจะเข้าใจความหมายของข้อความใด ๆ ก็ต่อเมื่อประโยคต่าง ๆ ในข้อความสัมพันธ์กับประโยคทั้งที่มาก่อนและตามหลัง

โดยสรุปเราอาจกล่าวได้ว่า ปัญหาที่สำคัญในการสื่อสารก็คือ เราจะจัดเรียงเรียงความคิดของเราและผูกเป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องได้อย่างไร เพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมที่สุด ปัญหานี้เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในลักษณะที่เป็นข้อความ (discourse) ไม่ใช่เพียงการสร้างประโยคเดี่ยว ๆ เท่านั้น และไม่ว่าการสื่อสาร

ครั้งหนึ่ง ๆ จะเป็นไปในลักษณะของการสนทนาโต้ตอบหรือการเขียน ผู้พูดหรือผู้เขียนสามารถช่วยใหม่ฟังหรือผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวของตนเองได้ดียิ่งขึ้นด้วยการใช้สิ่งชี้แนะทางภาษาเพื่อแนะใหญ่ฟังหรือผู้อ่านทราบว่า ความคิดหนึ่งต่อเนื่องกับความคิดเดิมอย่างไร หนึ่งในจำนวนสิ่งชี้แนะที่สำคัญก็คือ เครื่องสัมพันธภาพ (discourse marker) ที่ช่วยเชื่อมโยงความหมายของประโยคต่าง ๆ เขาคายกันจนเป็นข้อความที่ต่อเนื่อง ดังนั้นจึงเปรียบเทียบเสมือนป้ายบอกทิศทางในการเดินทาง เครื่องสัมพันธภาพเหล่านี้เป็นส่วนที่ช่วยเชื่อมความของประโยคหรือกลุ่มของประโยคเขาคายกันจนเป็นหน่วยข้อความ (discourse unit) ที่มีคุณค่าในการสื่อความหมาย เครื่องสัมพันธภาพส่วนใหญ่จะได้แก่กริยาวิเศษณ์วลี หรือบุรพพจน์ที่ช่วยบ่งชี้ความสัมพันธ์ของประโยคที่กำลังกล่าวถึงกับประโยคที่กล่าวมาก่อน เช่น เพื่อแสดงเหตุการณ์หรือกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามลำดับก่อนหลังด้วยการใช้เครื่องสัมพันธภาพประเภทลำดับขั้น (Enumerative) เช่น first, then, finally หรือเพื่อเพิ่มความคายการใช้เครื่องสัมพันธภาพประเภทเพิ่มความ (additive) เช่น moreover, furthermore เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แมวจะมีนักภาษาศาสตร์หลายคน เช่น โรนัลด์ แมกเคย์ (Ronald Mackay)<sup>1</sup> เฮจ จี วิดโดว์สัน (H.G. Widdowson)<sup>2</sup> เห็นความสำคัญของเครื่องสัมพันธภาพ แต่ก็ปรากฏว่ายังมีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นจำนวนไม่มากนัก ดังนั้นจากปัญหาและแนวคิดดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งความจำเป็นและความต้องการเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย จึงเป็นแนวทางที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ และความสามารถในการอ่านเอาความ

<sup>1</sup>Ronald Mackay, "Teaching the Information Gathering Skills," RELC Journal 5 (December 1974) : 62-64.

<sup>2</sup>H.G. Widdowson, Teaching Language as Communication (London: Oxford University Press, 1979), p. 31.

ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ์  
 ความกับความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่ง  
 ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร เพื่อให้ได้คำตอบที่เชื่อถือได้

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ์ความ  
 กับความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่ง
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ์ความของนักศึกษามหาวิทยาลัย  
 ชั้นปีที่หนึ่ง
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย  
 ชั้นปีที่หนึ่ง

### สมมติฐานของการวิจัย

ความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ์ความมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการ  
 อ่านเอาความภาษาอังกฤษ

### ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิจัยในครั้งนี้ สุ่มมาจากนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยชั้น-  
 ปีที่หนึ่ง ไม่จำกัดสาขาวิชาเอกจากมหาวิทยาลัย 4 แห่ง ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาภาษา-  
 ภาษาอังกฤษพื้นฐานในภาคการศึกษาที่สอง ปีการศึกษา 2523 จำนวน 305 คน

2. การวิจัยครั้งนี้ไม่คำนึงถึงปัญหาหรือสาเหตุอื่น เช่น เพศ อายุ ภูมิลำเนา  
 สถานการณ์เรียนหรือครอบครัว ที่อาจทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถที่แตกต่างกันในด้าน



### ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจได้ผลไม่สมบูรณ์ เนื่องจาก

1. ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีเพียงร้อยละ 5 ของประชากร ซึ่งอาจเป็นส่วนที่ทำให้ผลของการวิจัยไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร
2. ระยะเวลาในการทดสอบกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะใกล้เคียงกับการทดสอบประจำปี ซึ่งอาจทำให้นักศึกษามีความกังวลใจ และไม่สนใจทำแบบสอบถามเท่าที่ควร ซึ่งอาจทำให้คะแนนที่ได้รับคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้บ้าง

### ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อให้ได้คำตอบที่เชื่อถือได้ของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาว่าองค์ประกอบด้านความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ จะมีผลต่อความสามารถในการอ่านเอาความของนักศึกษาหรือไม่
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ด้ยการสร้างแบบฝึกหัดสำหรับฝึกฝนและ เสริมสร้างความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ
3. เพื่อเป็นแนวทางในการแต่งตั้งาเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตนักศึกษา โดยมุ่งเน้นในการเสริมสร้างความสามารถของนักศึกษาในการสื่อความในลักษณะที่เป็นข้อความต่อเนื่อง
4. เป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่อไป

### ขอทดลอง เบื้องต้น

1. แบบทดสอบความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ และแบบทดสอบความ

2. ระบบการคุมสอบเชื่อถือได้ เพราะผู้คุมสอบและผู้ถูกทดสอบทุกคนได้ปฏิบัติตามข้อตกลงเดียวกัน

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นตัวแทนของนักศึกษามหาวิทยาลัย-  
ชั้นปีที่หนึ่ง

### คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างข้อมูล 2 ชุด
2. เครื่องสัมพันธ์ความ หมายถึง คำ หรือ วลี ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่กำลังกล่าวถึง กับสิ่งที่ได้กล่าวถึงไปแล้ว
3. ความเข้าใจการใช้ หมายถึง ความสามารถในการเลือกเติมคำหรือวลีในแบบทดสอบโคลซซึ่งคัดเฉพาะเครื่องสัมพันธ์ความออกจากข้อความ แล้วเว้นช่องว่างให้ผู้รับการทดสอบเติมคำหรือวลีให้ตรงกับคำเดิม
4. ความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความ และเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน โดยสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวที่อ่านในแบบสอบความสามารถในการอ่านเอาความแบบเลือกตอบได้ถูกต้อง ในระยะเวลาที่กำหนดให้
5. นักศึกษา หมายถึง นิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่หนึ่ง ไม่จำกัดสาขาวิชาเอก ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในภาคการศึกษาที่สอง ปีการศึกษา 2523 จากมหาวิทยาลัย 4 แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร).